

vező képet mutatott a röntgen és mire teljesen kiürült a csodagyógyszeres fiola, a beteg, akiről már-már lemondtak, csodával határos módon egyszerűen jobban lett. A veszély azonban még nem múlt el! Bebizonyosodott, hogy igen súlyos károsetról van szó és újabb nagy penicillin-egységre lenne szükség, hogy a beteg teljesen meggyógyuljon.

MacClean ezredes segít

Szerencsére az amerikaiakat érdekelte, hogyan sikerül csodagyógyszerük szegedi premierje és a missziótól felhívták telefonon a szegedi sebészeti klinikát. MacClean ezredes titkárnője jelentkezett és érdeklődött a beteg állapota iránt. Mándi tanársegéd közölte az öröndetes javulás hírét, egyben azt is, hogy újabb gyógyszeradagra lenne szükség. A titkárnő pár pillanat türelmet kért, míg megbeszéli a dolgot az ezredessel és már jelentette is a telefonba:

— MacClean ezredes segít, megmentjük a fiatal ember életét!

Közölte, hogy nyomban utnak indítanak Szegedre újabb jelentős penicillin-egységet.

Izgalmas versenyfutás kezdődött! A beteg ismét belázasodott és félni lehetett, hogy visszaesik. De nem, a segítség idejében érkezett! A misszió futárja pár óra alatt Szegedre értett újabb 300 ezer, Oxford-Units jelzésű penicillin-egységgel! Ujra kezdődött a sürü adagolás. Még három várakozásteljes nap és a kezelés hatodik napján szinte egy csapásra megváltozott a beteg állapota. A láz megszűnt, a levertség elmúlt, a páciens meg volt mivolt! December 18-án fejeződött be a kezelés, ettől kezdve Deutsch Imre szinte átmélet nélkül visszanyerte egészségét, rohamosan erősödött és szombaton már el is hagyta a klinikát, ami hasonló súlyos lefolyású betegségnél szinte példátlanul gyors eredménynek számít.

Penicillin-depót Szegedre!

A szegedi klinika igazgatói szobájában Prochnow professzorral beszélgettünk. A kiváló fiatal tudós, aki nemrég vette át az egyetem igazgatói bizottságának döntése következtében gazdátlanul maradt klinika vezetését és máris biztosította annak színvonalát, lelkesen emlékezik meg a penicillin szegedi első alkalmazásának sikeréről.

— Nagy hálával tartozunk az amerikai misszionároknak — mondja —, hogy gyors segítségével lehetővé tette egy fiatal ember élet megmentését. Tudományos szempontból is nagyjelentőségű a misszió segítése, mert lehetővé tette, hogy egy vidéki magyar város tudós intézete hozzájusson a nálunk még nem gyártott gyógyszerhez és kipróbálhassa annak hatását. Mondhatom a hatás meglepően kitűnő, éppen ezért elhatároztuk, megkérjük az amerikai missziót, hogy állítson fel penicillin-raktárt Szegeden az egyetem közelében, hogy súlyos megbetegedések esetében, amikor emberi élet megmentéséről van szó, gyorsan lehessen alkalmazni a szert, nemcsak Szegeden, hanem beszerezhető innen esetleg a környékbeli városok kórházai, orvosai is.

Közölte még a professzor, hogy újabb ismét kérték a missziótól penicillint egy 15 éves fiú számára, akit vakbélalfuródással operáltak és akit szintén csak a csodaszert menthet meg. Hite szerint megvan rá a remény, a penicillin-misszió és annak vezetője, MacClean ezredes humánus magatartását tekintve, hogy a szegedi penicillin-állomás meg is valósul és ezzel új korszak nyílik meg nálunk is a gyógyászat terén.

Szász Ferenc

A szegedi dolgozók elmondják véleményüket a mai helyzetről

A munkásvezetők nyilatkozata a munkásság gondjairól és küzdelmeiről

(Szeged, december 24) A mai gazdasági helyzetünk tragikus súlyossága a dolgozó rétegek közül is a munkásokat érinti a legsúlyosabban. Felkerestük azokat a szakszervezeti vezetőket és a tömegek között élő más elvtársakat, akik a legközvetlenebbül látják, sőt maguk is irányítják a dolgozók küzdelmeit, mondják el, hogyan látják a mindnyájunkat foglatozó súlyos gazdasági helyzetünket.

Tovább kell menni a megkezdett pénzügyi rendszabályok alkalmazásában

Komócsin Mihály elvtárs, a szakszervezetek megyei titkára a következőket mondja: Tragikus gazdasági helyzetünkben kétségkívül fordulópontot jelent a pénzdevalválása. De nem szabad megállni a pénzdevalválásnál, tovább kell menni a rendszabályok alkalmazásában. További rendeletekre van szükség, hogy a dolgozók érezhessék a pénzügyi intézkedé-

sek hatását. Meggyőződésünk, hogy ha a munkásság látni fogja a gazdaságok tényleges megadóztatását, szívesebben végzi munkáját.

A közellátási viszonyok tarthatatlanságán csak úgy tudunk segíteni, ha merészen belenyúlunk a kérdés megoldásába. A szakszervezeti titkárság a maga részéről mindent elkövet, hogy az üzemi ellátás kiterjesztésével segítsen a bajokon. A közelmúltban megalakult szakszervezetek ujjaépítési beszerző és elosztó szövetkezete is azt a célt szolgálja, hogy javítsuk az élelmiszeri viszonyokat. A szövetkezet feladata lesz összegyűjteni a rekompenzálásra szánt ipari cikket és a csereélelmiszer-eket úgy elosztani, hogy azoknak a dolgozóknak is jusson belőlük, akiknek nem áll módjában rekompenzálni. Súlyos tél előtt állunk, de hisszük, hogy a magyar munkásság átverekszik magát a bajokon és munkájával megteremti a javakban jobban bővelkedő építő korszak feltételeit.

dattal, hogy a magyar némmegszorvedéseit csak így rövidíthetjük meg. A kormánytól sürgős intézkedéseket kérünk, hogy az igazságszerűbb elosztást minél gyorsabban valósítsák meg, ne csak szavakban, hanem tettekben is. Érvényt kell szerezni annak a követelésnek is, amely csaknem minden értekezleten elhangzik, hogy a közellátásból teljesen ki kell zárni a spekulánsokat, akik az ország ujjaépítésében nem vesznek részt.

Ahol kommunista pártiszervezetek vannak, ott minden tekintetben könnyebb a helyzet

Agócs János elvtárs, pártunk üzemi szervezője eddig végzett munkájáról nyilatkozik.

— Ez év januárjában elsőnek a szegedi kenderfonógyárban alakult meg kommunista üzemi pártiszervezet. Utána egymásután jötték létre az összes nagyüzemekben a szervezetek. Aránylag rövid idő alatt nagy fejlődést tapasztaltunk. Megállapítható az is, hogy ahol üzemi pártiszervezet van, ott úgy az országos jelentőségű problémákat, mint a helyi csip-csup ügyeket is könnyebben meg lehet oldani. A termelés, a munkafegyelem, a nyersanyagbeszerzés, a közellátás kérdésével egyaránt nagy eredményeket értünk el. Öröndetes az is, hogy a pártiszervezetek működésével a legtöbb helyen sikerült elmélyíteni a fizikai és szellemi dolgozók egymás közti jó viszonyát.

A munkásság előtt legrokonosabb gyáriüzemgátló nyersanyagproblémákról beszél

Az Orion Bőrgyár Rt.-nak munkássorsból felkerült igazgatója van, Pipicz József elvtárs szakképzettsége és rátermettsége folytán került az igazgatói székbe. Kérdésünkre a következőkben felel:

— Az Orion Bőrgyár Rt. igazgatósága az üzemi bizottsággal való legteljesebb egyetértésben jár el minden kérdésben. De ez az együttműködés nem tudja megoldani a gyár termelési nehézségeit. Nyersbőrkészletünk ijjesztően kis és az utánpótlási lehetőségek napról-napra szűkülnek. Leggyobb gondot okoz a cserzőanyag, zsír, olaj, valamint a festékek hiánya. S ha ehhez hozzászámítjuk a szénhiányt is, úgy meg tudjuk érteni, hogy miért nem dolgoznak a bőrgyárak teljes kapacitással és hogy miért fenyegeti a magyar cipészipari munkásságot egy minden eddigig felülmúló munkanélküliség. Készbőrtartalékaink kimerültek. Az országban levő csekély mennyiségű cserzőanyag ára 100 ezer és egymillió 200 ezer pengő között mozog kilogrammonként. A cserzőanyag elégtelensége az egyik, a spekuláció a másik oka a nagy és megfizethetetlen áraknak. Innen van, hogy a készbőr-árak olyan magasak. És még onnan, hogy a bőrgyárosok ceruzája a kalkulációknál rendszerint vastagon fog. Bőrgyáraink nyersbőr-szükségletük 65 százalékát, cserzőanyaguk 65—70 százalékát külföldről, főként tengerentúlról szerezték be. Attól még távol állunk, hogy a világtengely meginduljon. Tito Jugoszláviával, Groza Romániával kell minél előbb elmélyíteni gazdasági kapcsolatainkat, ki kell zárni a kül-

Az üzemi bizottságoknak jobban bele kell nézni a termelt javak elosztásába

Strack Ádám elvtárs, a szegedi kenderfonógyár üzemi bizottságának elnöke megállapítja, hogy az ujjaépítés erőfeszítéseinek eredményeiből hatalmas rész illeti az egyes üzemi bizottságokat. A nyersanyaghiány és egyéb technikai akadályok leküzdésében, a munkásság élelmiszerének biztosításában a legtöbb üzemi bizottság többet tett, mint a gyár vezetősége. Természetesen vannak hibák is az üzemi bizottságok körül. Mégpedig az, hogy egyes üzemi bizottságok behódolnak az igazgatónak és elárulják a munkásság érdekeit. Ar-

ra kell törekednünk, hogy az ilyen bizottságokat a januári választásoknál lecseréljük és gerincesebb, becsületesebb munkásokat állítsunk a helyükbe. A jövőben az üzemi bizottságoknak jobban bele kell nézni, hova futnak ki a termelt javak és hogyan osztják el azokat. Ezt még akkor is meg kell tennünk, ha egyes tőkéskezdőkben a hatóságokhoz fordulnak és ilyen módon igyekeznek elmozdítani helyükről azokat, akik nem hajlandók velük összeeszmélni a levelet.

A munkásság az igazságosabb elosztást nem szavakban, hanem tettekben követeli

A szakszervezeti titkárság általánosabban is van emberekkel, folytonosan cseng a telefon, mindenki a pénzdevalválással előállott új helyzettel foglalkozik. Nagynehezen sikerült csak alkalmat találni arra, hogy Gyólai István titkár-elvtársat nyilatkozatra bírjuk.

— A szakszervezeti munkásság minden tekintetben az ország és a nemzet érdekét vette figyelembe és teljes erővel bekapcsolódott az

ujjaépítésbe — mondotta Gyólai elvtárs. — Sajnos a másik oldalról azt kellett látnunk, hogy segítés helyett rideg egyéni célokért indult meg a hajsz, így végezték nemzetellenes tevékenységüket. A munkásság ezt látva egyre nyugtalanabb lett és egyre inkább ad a felháborodásának kifejezést. Mi arra kértük elvtársainkat, ha éhezve, fáztva, rongyosan is, de végezzük munkánkat azzal a tu-

Munkás dolgozók!

A

Munkásszövetkezet

a Tiétek.

Támogassátok!

Telefon 463.